

Dijous XXXII durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 17,20-25): En aquell temps, els fariseus van preguntar a Jesús quan vindria el Regne de Déu. Ell els respongué: «El Regne de Déu no vindrà en un moment previsible, ni tampoc podran dir: ‘És aquí’ o ‘És allà’. El Regne de Déu és enmig vostre».

Després digué als deixebles: «Vindran temps que desitjareu veure un de sol dels dies del Fill de l'home, però no el veureu. Us diran: ‘És aquí’ o ‘És allà’. No correu pas a buscar-lo. Perquè igual com el llampec esclata i resplendeix d'un cap a l'altre del cel, així serà el Fill de l'home quan vingui el seu dia. Però primer cal que pateixi molt, i la gent d'aquesta generació l'ha de rebutjar».

«El Regne de Déu és enmig vostre»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM

(Barcelona, Espanya)

Avui, els fariseus pregunten a Jesús una cosa que ha interessat sempre amb una barreja d'interès, curiositat, por...: Quan vindrà el Regne de Déu? Quan serà el dia definitiu, la fi del món, el retorn de Crist per a judicar els vius i els morts en el judici final?

Jesús diu que això és imprevisible. L'únic que sabem és que vindrà de cop, sense avisar: serà «com el llampec» (Lc 17,24), un esdeveniment sobtat i a l'ensem ple de llum i de glòria. Pel que fa a altres circumstàncies, el segon adveniment de Jesús resta un misteri. Però Jesús ens dóna una pista veritable i segura: ja des d'ara, «el Regne de Déu és enmig vostre» (Lc 17,21). O bé: «dins vostre».

El gran succés de l'últim dia serà un fet universal, però passa també en el petit microcosmos de cada cor. És aquí on s'ha d'anar a buscar el Regne. És en el nostre interior on hi ha el Cel, on hi hem de trobar Jesús.

Aquest Regne, que començarà imprevisiblement “a fora”, pot començar ja ara “a

dins” nostre. L'últim dia es configura ja ara a l'interior de cadascú. Si volem entrar en el Regne en el dia final, fem entrar el Regne dins nostre, ara. Si volem que Jesús en aquell moment definitiu sigui el nostre jutge misericordiós, fem que Ell ara sigui el nostre amic i hoste interior.

Sant Bernat, en un sermó d'Advent, parla de tres vingudes de Jesús. La primera vinguda, quan es féu home; l'última, quan vindrà com a jutge. Hi ha una vinguda intermèdia, que és la que té lloc ja ara en el cor de cadascú. És allí on es fan presents, a nivell personal i d'experiència, la primera i la darrera vinguda. La sentència que pronunciarà Jesús el dia del Judici, serà la que ara ressoni en el nostre cor. Allò que encara no ha arribat, és ja ara una realitat.